

prisen 24 Kr. 50 Øre, men Majsprisen kun 23 Kr., altsaa under Prisen paa baade Rug og Hvæde. Derefter kan det ikke mere siges, at Rugdyrkerne lider nogen Uret. De vil da faa en Pris, der endog er noget højere end den Pris, der ved Statens Medvirkning er fastsat for Majs.

Det er mit Haab, at Lovforslaget, naar det er vedtaget, vil være i Stand til at skabe Ro her i Landet, saa at vi ikke idelig skal vende tilbage til Diskussioner om Betimeligheden af Foranstaltninger, der nu og da træffes for at sikre Landets Forsyning med de nødvendige Levnedsmidler; og i Haab om, at en saadan Ro kan tilvejebringes, tilsiger jeg paa ny mit Partis Medvirkning til, at dette Lovforslag kan blive vedtaget saa hurtigt som muligt.

N. Frederiksen: De to Lovforslag, der foreligger til Behandling, berører paa det nøjeste det danske Landbrugs Interesser, først fordi det ene Lovforslag tilsigter at lægge en Pligt paa det danske Landbrug til at forsyne Landet med Brødkorn saa ligeligt fordelt, som det overhovedet er muligt under de nuværende Forhold, og dernæst fordi det andet Lovforslag tilsigter at skaffe det danske Landbrug en Prisforhøjelse for de Varer, som det har leveret til Landets Forsyning. Men indirekte berører de foreliggende Lovforslag ogsaa alle andre Interesser indenfor det danske Samfund, fordi de berører de mest vigtige og væsentlige Spørgsmaal, man overhovedet beskæftiger sig med. Lovforslagene er ogsaa Udtryk for, at den højtærede Indenrigsminister har bestræbt sig for at imødekomme de forskellige Interesser og tage Hensyn til de Udtalelser, der er kommet fra det danske Landbrug angaaende Ordningen af de Forhold, som Lovforslagene angaar. Jeg kan ikke se rettere, end at Lovforslagene udtrykker dette og tillige udtrykker et Ønske hos den højtærede Minister om at finde en Form, hvorved Enighed om disse Spørgsmaal kunde opnaas under disse vanskelige Forhold. I Erkendelse af, at et saadant Ønske er berettiget, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Tilslutning. Selv om man paa visse Omraader kunde have ønsket, at et enkelt Hensyn ikke var kommet saa stærkt frem, som Tilfældet er, maa man erkende, at hvor modstridende Interesser gør sig gældende i en bestemt Sag, er det nødvendigt at finde et Grundlag, hvorpaa disse Interesser kan mødes.

Det blev sagt af den højtærede In-

denrigsminister ved Fremsættelsen, at Lovforslaget, som gaar ud paa, at der gives visse Godtgørelser af Statskassen i Anledning af de vanskelige Tilførselsforhold m. m., ikke mindst var fremkommet for at raade Bod paa den Skævhed, der er kommet i den nuværende Kornordning, den, der gælder for indeværende Høstaar. Der har været ført en Række Forhandlinger, dels i Kommissionen, dels mellem Landbrugets Organisationer, om at finde en Form for at rette den Skævhed, jeg her har peget paa, og derunder har alle erkendt, at Forholdene atter i Aar har udviklet sig paa en saadan Maade, at de Forudsætninger, hvorunder man traf Ordningen for det kommende Aar, ikke har holdt Stik, men er bristede ret hurtigt efter, at vi var naaet ind i Høstaaret.

Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om Grunden til, at denne Skævhed er fremkommet med Hensyn til Kornordningen for indeværende Aar. Jeg skal ikke rippe op i gamle Skader eller Meningsforskelligheder paa dette Omraade, men vil dog bemærke, at naar det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) udtalte, at jeg ved min Indstilling angaaende Spørgsmaalets Løsning havde anerkendt, at enkelte Forholdsregler — nemlig de, der efter det ærede Medlems Opfattelse havde stillet Brødkornsproduktionen her i Danmark saadan, at den ikke var økonomisk lønnende — havde bevirket Mangel paa Brødkorn her i Landet, da er dertil at sige, at Skævheden kan forklares paa to Maader. Jeg er mellem dem, der mener, at hvis man fjerner den økonomiske Interesse i at gaa bort fra Avlen af Brødkorn her i Landet, er dette den sikreste Vej til at bibeholde denne, og alle Bestræbelser, der er udfoldede i Kommissionen og fra anden Side, er hidtil gaaet i Retning af at give Brødkornet en saadan Plads blandt vore Kornsorter, at det bliver lige saa rentabelt at dyrke dette som andet. Men hvis man vil give en Kornvare saa høj en Pris, at den er i Stand til at give større Indtægt end en hvilken som helst anden Kornsort, hvis Pris dikteres af de tilfældige usikre Forhold, forekommer det mig, at man løser Spørgsmaalet paa en forkert Maade. Man kan løse Spørgsmaalet ved at give Brødkornet en overordentlig høj Pris, enten ved at fastsætte høj Salgspris eller ved at give Statstilskud, men man kan ogsaa gaa frem paa den Maade, at man holder andre Kornsorter nede i en Pris, der ligger under den, som opnaas for det Brødkorn, man avler. Hvis man havde